సరదా సిన్మాయణం

– లలితా టి.ఎస్

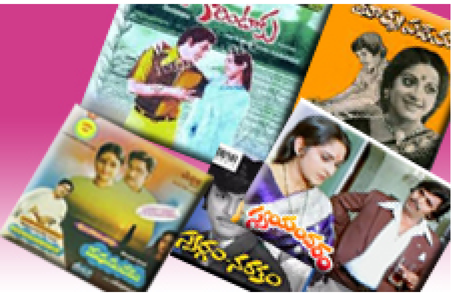

చిన్నప్పుడు చూసిన సినిమా అల్లా కథలుకథలుగా చెప్పుకోవడం అలవాటు - చెల్లెళ్ళతో, నెచ్చెళ్ళతో. మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకి, ఇన్నేళ్ళకి ఆ సరదా పుట్టింది. ఇదో రకంగా ఎప్పుడో వచ్చిన సినిమాల్ని ఇప్పుడు చూస్తూ రాస్తున్న ఇంకోసా-రివ్యూ ఈ సరదా సిన్మాయణం. అన్నట్టు ఓ విషయం చెప్పాలి నేను... పాలు, ఆవాలు ఎలా నిత్యబహువచనాలో, సినిమాలో కనిపించి అలరించే ఎన్టీరామారావు, నాగేశ్వర్రావ్, కృష్ణ, శోభన్‌బాబు, వాణిశ్రీ, జయప్రద, ఎస్వీరంగారావు, సూరేకాంతం, రేలంగి, రాజబాబు - ఎవ్వరైనా సరే, మన సినీ-మా-చుట్టాలే, నిత్యప్రియవచనాలే! అందుకని వాళ్ళ పేర్ల చివర గార్లు, బూర్లు అతికించలేదని నన్ను చీవాట్లెట్టకండేం!

ముందుగా ఈ సరదా సిన్మాయణం గురించి ఓ చిన్న మాట.

చిన్నప్పట్నుంచీ ఎన్నో సినిమాలు చూశాను. కొన్ని సినిమాలు హిట్లూ, సూపర్ హిట్లూ అంటూ పేర్లు వినడమే కానీ వాటిని ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఆ సినిమాల పేర్లు వెతుకుతూ వుంటే కనిపించిన వాటన్నిటికీ ఒక కామన్ కారక్టరిస్టిక్ ఏంటంటే అవన్నీ దర్శకరత్న దాసరి నారాయణరావు సినిమాలు. "హన్నా! పండగొచ్చినా, ఫ్రెండు వచ్చినా, పరీక్షల ముందు ఆందోళన తగ్గడానికి, పరీక్షలయ్యాక అలసట తగ్గడానికి, ఇలా రకరకాల కారణాలతో నన్ను బోల్డన్ని సినిమాలకి తీసుకెళ్ళిన మా అమ్మ చాలా జాగ్రత్తగా నాకు దాసరి సినిమాలు చూపించకుండా తప్పించేసింది" అనేసుకుని ఇప్పుడు దొరికిందే ఛాన్సు అనుకుని వరస పెట్టి దాసరి సినిమాలు చూడడం మొదలు పెట్టాను. ఒకటో రెండో చూసిన తర్వాత లాజిక్కులందు దాసరి లాజిక్కు వేరయా అనిపించసాగింది.

అలా చూసీ చూడగానే నాకు కాల్చేసినవారికీ, నేను కాల్చేసినవారికీ ఆ కథలు పంచసాగాను. నే చెప్పిన కథలన్నీ విన్నవారి నుంచి ఏకగ్రీవంగా ఒకటే మాట..."నువ్విలా వీటిని మాకు మాత్రమే పంచుటతో ఆగిపోకూడదు. నీలా చిన్నప్పుడు అమ్మ చూపించలేదని, నాన్న తీసుకెళ్ళలేదని ఈ సరి లేని సరదా(సరి) సినిమాలు చూడక ఎంతో వినోదాన్ని, సినీవిజ్ఞానాన్ని కోల్పోయిన వాళ్ళకి ఆరారా అందించడానికి ఈ సినిమాల గురించి రాయాల్సిందే!" అని పట్టుబట్టడంతో ఆ శ్రోతల ప్రోత్సాహంతో నా సినీ-గాథా-అల్లరి మొదలెట్టాను.

దాదాపు అన్నిటిల్లోనూ కథ, స్క్రీన్‌ప్లే, మాటలు, దర్శకత్వం, ఒకటో రెండో పాటలు, మిగిలిన పాటల్లో కొన్ని మాటలు + భావాలు, పైగా నటన ...వెరసి వెర్సటైల్ దాసరి.

శ్రీ దాసరి తీయుటచేతను
నారూఢిగ సకల జనుల టైంపాసవ్వగ
ధారాళమై సినీతులు
ఆరారగ హడలుబుట్ట నుడివెద సిన్మతీ...!

ఆ ప్రకారంగా నాదైన ఓ సిన్మతీ–గిద్యాన్ని దర్శకరత్నకి అంకితమిస్తూ నా మొదటి సరదాసిన్మాయణం ఆయన దర్శకత్వం వహించిన సినిమాతో మొదలుపెడ్తున్నాను.

ఇంకా ఎన్నో దాసరి సినిమాలుండగా అసలింతకీ ఈ స్వయంవరం సినిమానే ఎందుకు ఎంచుకున్నానంటే ...సీన్ సీన్ పర్ లిఖా హై దేఖ్‌నేవాలే కా నామ్... అన్నట్లు ఈసారికి ఇది సరి అనిపించింది ఈ దాసరి వారి దర్శకత్వవరం, స్వయంవరం.

మొదలెట్టేస్తున్నా మరి... లాభం, రెండూ, మూడూ...రెడీ!

రాజశేఖర వరం — చంద్రశేఖర ప్రియ స్వయంవరం

అసలీ సినిమాలో ఏమేం వున్నాయి? ఎంతెంత వున్నాయి? అంటూ లెక్కెట్టటం అంటూ మొదలెడితే ...

జయప్రద అందం 20% – మొదటి సగంలో అక్కడక్కడా చిలకరించిన మొలకనవ్వులు, కలికి సిగ్గులకూ మాత్రమే ఈ మార్కులు. రెండో సగం అంతా దాసరి గూటి చిలకే – ఓ పుంజీడు పేజీల డైలాగులు, ఓ చెంబీడు –లోటాల కన్నీళ్ళు!

రమాప్రభ అయోమయం 5% – అంత ప్రేమించుకున్న జయప్రద, శోభన్‌బాబు అసలు ముందే ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకోలేదూ అన్న సంగతి ఈవిడకో పట్టాన అర్థం కాదే!

అంజలీదేవి అభావం 5% –కోడలిని చూసి ఏడవడం తప్ప ఈవిడ ప్రభావమేమీ లేదు.

శోభన్‌బాబు ఆక్రోశం 20% – చనిపోయిన నాన్నని మర్చిపోయి, ఎక్కడో వుండిపోయిన అమ్మని వదిలేసి గాలివానలో కాయితం పడవల ప్రయణం గురించి ఏడవడంలోనే తీరం దాటిపోయింది ఈ హీరో గారి శోకం.

దాసరి నారాయణబాబు ఆల్‌రౌండరిత్వం 50% – ఈ సినిమాలో ఈయన కూడా ఒక బాబే మరి! అప్పటిదాకా మిలమిల్లాడిన శోభన్‌బాబు కూడా జమిందారు రాజశేఖరంగా ఈయన పాత్ర ప్రవేశంతో విమ్ముతో తోమని పాత్రలా వెలవెల్లాడిపోతాడు. అందుకే ఈయన ఈ సినిమా వరకూ దాసరి నారాయణబాబు. సినిమా అంతటా, సెకండాఫ్ అంతా – ఎందెందు కుదిరితే అందందే అందె వేసిన చెయ్యట! అందుకే ఈయన శాతం సైతం ఏభయ్యట!

సరే! ఏదెంత, ఎవరెంత, ఎవరికెంత అంటూ లెక్కలు చూడడం అయిపోయింది. ఇంక అసలీ సిన్మా కథేంటో చదివేలోగా ఇంకో మాట. సిన్మాలో నటించిన వాళ్ళందరికీ వాళ్ళ వాళ్ళ సిన్మాపేర్లు వుంటాయి కానీ సిన్మాకథ చెప్పేటప్పుడు మాత్రం నేనవేమీ పట్టించుకోను. వాళ్ళ అసలు పేర్లతోనే చెప్తాను. సరేనా మరి?!

పేర్లడిపోయి సినిమా మొదలయీ అవగానే...

ఇళ్ళు కాలిపోతూ ఉంటాయి. అరుపులు, కేకలు, ఉరుకులు, పరుగులు.

రావుగోపాల్రావు భార్య అయిన ఒకానొక కనిపించనిలక్ష్మి, నిప్పంటుకున్న ఇళ్ళల్లో ఒకదాంట్లో చిక్కుకుపోయి కాలిపోతుంది. (ఈవిడ సినిమా పేరు లక్ష్మి, కానీ ఎక్కడా దండేసిన ఫొటోలో కూడా కనిపించదు – అందుమూలముగా కనిపించనిలక్ష్మి). అప్పుడేమో రావుగోపాల్రావు "బావా! నా లక్ష్మి మంటల్లో ఉండిపోయింది బావా!నేనూ కాలిపోతాను" అని వెళ్ళబోతూ ఉంటే గుమ్మడి "బావా!" అని గట్టిగా అరిచి "నువ్వు పాప కోసమైనా బ్రతకాలి" అని ఇవతలికి తీసుకొస్తాడు. గుమ్మడి, రావుగోపాల్రావు కలిసి వ్యాపారం చేసి పెద్ద ఫేక్టరీకి ఓనర్లవుతారు.

గుమ్మడి, పుష్పలతలకి ఓ కొడుకు. రావుగోపాలరావుకి ఓ కూతురు. ఆ కూతురు చిన్నప్పుడెవరంటే మీనా. ఎంత బొద్దుగా, బుజ్జిగా, ముద్దుగా ఉంటుందో మీనా ఈ సినిమాలో! ఆ ఇద్దరు పిల్లలూ పుష్పలత పెట్టే గోరుముద్దలు తింటూ, బడికి వెళ్ళి చదువుకుంటూ, బడి లేనప్పుడు ఆడుకుంటూ ఎప్పుడూ కలిసే ఉంటూ వుంటారు. అంతటితో ఆగకుండా ఎవరిదో పెళ్ళి చూసి వీళ్ళిద్దరూ కూడా మెళ్ళో దండలేసుకుని పెళ్ళి చేసేసుకుంటారు.

బొమ్మలపెళ్ళి చేసుకున్న పిల్లలిద్దరూ మెళ్ళో మల్లెపూల దండలతో పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి పార్కులో పాడుకోవడం మొదలు పెడతారు. అదేం పాటంటే...

హరివిల్లూ... పొదరిల్లూ... చుక్కలు... ఆకాశం – అన్నీ అందరి కోసం

నువ్వున్నది నా కోసం – నేనున్నది నీకోసం

అలా మొదలెట్టిన పాట దాదాపు ఓ పది-పదిహేనేళ్ళు పాడుకుంటూనే వుంటారేమో మరి! పైన చెప్పిన పల్లవి పాడుతూ పాడుతూ పసుపుపచ్చ రంగు గౌనేసుకున్న మీనా కాస్తా ఆకుపచ్చ రంగు చీర కట్టుకున్న జయప్రద అయిపోతుంది. మీనా పక్కన పిల్లాడేమో శోభన్‌బాబు అయిపోతాడు.

గుమ్మడి, రావుగోపాల్రావు స్కూటర్ ఎక్కి హాయిగా షికార్లు చేస్తున్న జయప్రద-శోభన్‌బాబులని చూస్తూ "చూడు బావా!" అని ఒకరికొకరు చూపించుకుంటూ మురిసి పోతూ వుంటారు. వాళ్ళిద్దరికీ తొందరగా పెళ్లి చేసేయాలనుకుంటారు.

ఇక్కడ మనం గుర్తు చేసుకుని సినిమా కథ పూర్తయ్యే దాకా గుర్తుంచుకోవాల్సిన విషయం ఏంటంటే ప్రియ అనబడే జయప్రద రావుగోపాల్రావు కూతురు, చంద్రశేఖర్ అనబడే శోభన్‌బాబు గుమ్మడి కొడుకు. జయప్రద శోభన్‌బాబుని "బావా!" అని పిలుస్తూ వుంటుంది. జయప్రదకి చిన్నప్పట్నుంచీ తెలిసిన ఒక టీచర్ వుంటుంది. ఆవిడ రమాప్రభ (సిన్మా పేరు రమాదేవి).

గుమ్మడి, రావుగోపాల్రావుల దగ్గర ఓ మేనేజర్ పని చేస్తూ ఉంటాడు. ఆ మేనేజర్ ఒకరికిస్తానని ఒప్పుకున్న ఏజెన్సీని కాన్సెల్ చేసి పాతికవేల లంచం అడిగి వేరేవాళ్లకి ఇస్తానని ఎక్స్‌టెన్షన్ ఫోన్లో చెప్తుంటే విన్న గుమ్మడికి కోపం వచ్చి మేనేజర్నిచెంప మీద కొట్టి పొమ్మంటాడు. మేనేజర్ గుమ్మడి కాళ్ళావేళ్ళా పడి ఈ ఒక్కసారికీ క్షమించి వదిలేయండి, ఎవరికీ చెప్పొద్దు అని బతిమాలుకుంటాడు. కానీ గుమ్మడి మీద కక్ష కడతాడు.

గుమ్మడి మీద కక్ష కట్టిన మేనేజర్ రావుగోపాల్రావుని తన ఇంటికి తీసుకెళ్లి పదేళ్ల క్రితం భార్య పోయిన రావుగోపాల్రావుని, ఐదేళ్ల క్రితం భర్త పోయిన తన చెల్లెల్ని కలిపి "నన్ను మీ బావమరిది అనుకోండి" అంటూ వరసలు కలిపేస్తాడు. అలా కలిపిన సందర్భంలో బాక్‌గ్రౌండ్‌లో "నీకూ నీవారు లేరు, నాకూ నావారు లేరు" అన్న పాట మ్యూజిక్ రావడం వింటూ "ఆహా! ఏమి దాసరి వారి సందర్భశుద్ధి!" అనిపించి మురిశా!

దూరవిద్యలో చదివారో ఏమో గానీ శోభన్‌బాబు, జయప్రదలు ఎంకాం పాసవుతారు ఇందులో. గుమ్మడి పేపర్లో ఆ పరీక్షా ఫలితాలు చూపిస్తూ మెలికలు తిరుగుతున్న కొడుకుని చూసి మురుస్తాడు. ఆ పరీక్ష పాసైన ఆనందంలో మళ్ళీ ఓ పాట పాడుకుంటారు హీరో-హీరోయిన్లు.

"ఇక్కడ ఇక్కడ అంటూనే ఎక్కడికెళ్తున్నామో భయమేస్తున్నది" అని జయప్రద అంటే "భయం భయం అంటూనే ఇక్కడి దాకా వచ్చేశావ్ భయమేమున్నది?" అని శోభన్‌బాబు అడుగుతాడు. ఈ పాటలో ఒక చరణం నాకు అర్థమే కాలేదు. అదేంటంటే "మల్లెల వేళ కాకపోయినా... వెన్నెల రాత్రి రాకపోయినా ... చల్లని ప్రేమకు చెల్లెలు నేనని... ఎదురొస్తున్నది – అది ఎదురొస్తున్నది" అంటాడు శోభన్‌బాబు. ఆ ఎదురొచ్చేదేంటో నాకస్సలు అర్థం కానేలేదు. ఈ పాటకి డోలక్ సత్యంగారి సంగీతం మాత్రం అద్భుతం.

రావుగోపాల్రావు అల్లుడు శోభన్‌బాబుని అమెరికా పంపిస్తానంటాడు. జయప్రద కూడా వెళ్తానంటుంది. మేనేజర్ అడ్డుపడి పెళ్లి కాని ఆడపిల్లని అలా పంపించకూడదని చెప్పి జయప్రదని పంపించకుండా ఆపేస్తాడు. అమెరికా వెళ్ళిన శోభన్‌బాబు "నేనిక్కడా... నువ్వక్కడా ... కనులిక్కడా...కలలక్కడా... మన ఇద్దరి కలలు తీరేదెపుడు? ఇంతే సంగతులూ ...చిత్తగించవలెను" అని జయప్రదతో కలలో పాడుకుంటూ ఆడుకుంటూ ఉత్తరాలు రాసుకుంటూ వుంటాడు.

మేనేజర్ దగ్గరుండి మరీ రావుగోపాలరావుని, తన చెల్లెల్నీ సింగపూర్ పంపిస్తాడు గుమ్మడికి కూడా చెప్పకుండా. రావుగోపాల్రావు సింగపూర్ నుంచి తిరిగొచ్చే లోగా పుష్పలత ముచ్చట పడి అడిగిందని గుమ్మడి ఓ తోట కొనేస్తాడు. అది మేనేజర్ ద్వారా తెల్సి రావుగోపాల్రావుకి కోపం వస్తుంది. పైగా మేనేజర్ గుమ్మడి చెప్పకుండా తోట కొన్నాడు కాబట్టి రావుగోపాల్రావు తను వేరేగా ఏజెన్సీ తీసుకోవడం తప్పులేదని ఒప్పించి జయప్రద పేరు మీద స్కూటర్ ఏజెన్సీ తీసుకునేలా చేస్తాడు. ఈ లోగా ఇంతకు ముందు తీసుకున్న ఏజెన్సీ

ఏదో ఇబ్బందుల్లో పడిందీ, దానిమీద పెట్టిన పెట్టుబడి కూడా తిరిగిరాదని తెల్సి దాన్ని రావుగోపాల్రావు మేనేజర్ సలహా మీద శోభన్‌బాబు పేరు మీద పెడతానంటాడు. అది విని అసలు విషయం తెలియని గుమ్మడి బోల్డు మురిసిపోతాడు.

కొన్ని రోజులయ్యాక రావుగోపాల్రావు వచ్చి గుమ్మడికి చాకోడ్రింక్స్ ఏజెన్సీ రద్దు అయిందని, అందులో పెట్టిన పదిహేనులక్షల పెట్టుబడి తిరిగిరాదని, ఆ ఏజెన్సీ శోభన్‌బాబు పేరు మీద వుంది కాబట్టి ఆ నష్టం గుమ్మడే భరించాలని చెప్తాడు. అక్కడితో గుమ్మడి, రావుగోపాల్రావుల వ్యాపారభాగస్వామ్యం లెక్క కూడిక నుంచి భాగహారం అవుతుంది.

అమెరికాలో వున్న శోభన్‌బాబుకి "మీరడిగిన డబ్బు మీకు పంపిచద్దని మీ అంకుల్ చెప్పారు" అంటూ ఎవరో ఫోన్ చేస్తారు. దాంతో శోభన్‌బాబు ఇండియాకి తిరిగి వచ్చేస్తాడు. వస్తూనే తమ ఇల్లు అమ్మేసి తోటలో వున్న చిన్న ఇంట్లోకి తన తలిదండ్రులు మారిపోయారని తెలిసి కోపంతో రావుగోపాల్రావు దగ్గరికి వెళ్లి "మా నాన్నని మోసం చేశావు. మాకు రావాల్సింది మర్యాదగా మాకివ్వు" అని గొడవ చేస్తాడు. ఈలోగా గుమ్మడి అక్కడికి వచ్చి శోభన్‌బాబుని ఇంటికి తీసుకెళ్లి చీవాట్లు వేస్తాడు. *"రావుగోపాల్రావు మోసం చేస్తే చేశాడు, వాళ్ళ అమ్మాయి జయప్రదని చేసుకుంటే మళ్ళీ ఆ డబ్బు నీకే వస్తుంది కదా!"* అని నచ్చచెప్పబోతే శోభన్‌బాబు నాకా పెళ్లే వద్దంటాడు. ఇది ***విని*** వాళ్ళ వెనకాలే వచ్చి, ఇంటి బయటనించుని వాళ్ళ వాదనలు వింటున్న జయప్రద కళ్ళు తుడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోతూ ఉంటే పుష్పలత చూసి గబగబా జయప్రద వెనకాలే వెళ్లి ఆపుతుంది. అప్పుడు జయప్రద "మా నాన్న నాకు వేరే సంబంధాలు చూస్తున్నాడు" అనేడిస్తే పుష్పలత శోభన్‌బాబుతో మాట్లాడి అలా జరగకుండా చూస్తామని చెప్పి జయప్రదని పంపిస్తుంది.

ఇంతలో రావుగోపాల్రావుని మేనేజర్ గొప్ప జమీందారు సంబంధమని చెప్పి అంజలీదేవి ప్యాలెస్‌కి తీసుకెళ్తాడు. ఆ ఇల్లు, ఐశ్వర్యం చూసి ఉబ్బితబ్బిబ్బైపోయిన రావుగోపాల్రావు అంజలీదేవి పెద్దకొడుకుతో సంబంధం ఖాయం చేసుకుని ఇంటికి వస్తాడు.

రావుగోపాల్రావు జయప్రదకి వేరే సంబంధాలు చూస్తున్నాడని పుష్పలత చెప్పగానే గుమ్మడి రావుగోపాల్రావు దగ్గరికి వచ్చి చిన్నప్పట్నుంచి ప్రేమించుకుంటున్న జయప్రద, శోభన్‌బాబులని విడదీయొద్దు అని బ్రతిమాలినా రావుగోపాల్రావు వినిపించుకోక అంజలీదేవి దగ్గరికెళ్లి నిశ్చితార్థం చేసుకొచ్చేస్తాడు. ఈలోగా జయప్రద వాళ్ళింట్లో పనిచేసే అబ్బాయి చేత ఒక ఉత్తరం పంపిస్తుంది శోభన్‌బాబుకి – తనని ఇష్టం లేని పెళ్లి నుంచి తప్పించమని, లేకపోతే చచ్చిపోతానని. అది చదివి నడుచుకుంటూ బయల్దేరుతాడు హీరోగారు హీరోయిన్ దగ్గరికి. దార్లో ఉండగానే ఎవరో పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి వాళ్ళ నాన్న గుమ్మడికి గుండెపోటొచ్చి హాస్పిటల్లో వున్నాడని చెప్తాడు. అసలిప్పటిదాకా గుమ్మడికి గుండెపోటు రాకపోవడమే నాకు ఆశ్చర్యం. సరే! అక్కణ్ణుంచి పరిగెత్తుకుంటూ శోభన్‌బాబు, ఇంటి నుంచి పుష్పలత హాస్పిటల్‌కి వచ్చేటప్పటికి గుమ్మడి చనిపోయివుంటాడు.

ఇక్కడ జయప్రద ఇంటి దగ్గరేమో ఉత్తరం శోభన్‌బాబుకి ఇచ్చి ఇంటికి వచ్చిన అబ్బాయిని రావుగోపాల్రావు ఇంటి బయటే పట్టుకుని అతన్ని బెదిరించి శోభన్‌బాబు ఉత్తరం చింపేశాడని చెప్పమని చెప్పి జయప్రదకి అబద్ధం చెప్పిస్తాడు. అది విని కోపం తెచ్చుకున్న జయప్రద పెళ్ళైపోతుంది అంజలీదేవికి కోడలౌతుంది. వింతేంటంటే ఇప్పటిదాకా పెళ్ళికొడుకు ఎవరో కనిపించడు. ఇప్పుడు పెళ్ళి లోనూ కనిపించడు. ఒక ఫ్రేంలో శోభన్‌బాబు వాళ్ళ నాన్న చితికి నిప్పంటిం***చే*** సమయానికి, ఇంకో ఫ్రేంలో జయప్రద పెళ్ళిలో అగ్నిహోత్రం వెలుగుతూ కనిపిస్తుంది.

కార్యక్రమాలన్నీ పూర్తి చేసుకుని జయప్రద కోసం ఇంటికి వచ్చిన శోభన్‌బాబుకి అంతకు ముందు ఉత్తరం తెచ్చిచ్చిన అబ్బాయి కనిపించి రావుగోపాల్రావు తన చేత అబద్ధం చెప్పించి జయప్రదకెలా పెళ్లి చేశాడో చెప్తాడు. అది విని శోభన్‌బాబు విలవిల్లాడిపోతాడు. పెళ్ళయింతర్వాత జయప్రదని అంజలీదేవికి అప్పగించి రావుగోపాల్రావు వెళ్ళిపోతాడు. శోభనం పెళ్లికూతురు జయప్రద తెల్లారుఝామున నాలుగింటి వరకు నించుని, ఐదింటి నుంచి కూర్చుని నిద్రపోతుంది. పెళ్ళికొడుకు ఇంటికి రానేరాడు.

ఇంతలో అంజలీదేవి పిల్లలకి పాఠాలు చెప్పడానికి టీచర్ రమాప్రభ వస్తుంది. ఆ ఇంట్లో కొత్తకోడలిగా జయప్రదని చూసి ఆశ్చర్యపోయిన రమాప్రభ జయప్రదని శోభన్‌బాబు ఎందుకు పెళ్లి చేసుకోలేదు, ఈ పెళ్లి నీకిష్టమేనా అనడిగిన సందర్భంలోని దాసరి మార్కు క్లాసిక్ డైలాగులు ఇవైనా రాయకపోతే ఈ కబుర్లలో సరదాయే లేదు... చిత్తగించుడి!

"ప్రియా! నేనొక్క మాటడుగుతాను చెప్తావా? ఇష్టపడే ఈ పెళ్ళి చేసుకున్నావా? చెప్పు ప్రియా! నిజంగా ఇష్టపడే ఈ పెళ్ళి చేసుకున్నావా?"

"ఆ రోజు పార్వతి ఇష్టపడే పెళ్ళి చేసుకుందా?"

(ఈ కథలో పార్వతి ఎవరూ లేరు – ఇక్కడ ప్రియ దేవదాసు పార్వతిని గుర్తు చేసుకుంది, అంతే!)

"అంటే... శేఖర్ బాబు నీ మనసు లోంచి వెళ్ళిపోయినట్టేగా?"

"లేదు."

"లేదా? ఇంకా అతనికి నీ మనసులో చోటుందంటే పెళ్ళి చేసుకున్న ఇతనికి చోటు లేనట్టేగా?"

"వుంది."

"ఏమిటి ప్రియా? ఏమిటి నువ్వనేది. నీ మనసులో ఇతనికీ చోటుంది, అతనికీ చోటుందా?"

రమాప్రభ కెందుకో టెన్షన్ వచ్చేస్తూ వుంటుంది. పాపం! అలా అడిగిన ప్రశ్నకి ఎంత పెద్ద సమాధానం రాసుంచారో అడిగేటప్పటికి తెలిసుండదు. తెలిసుంటే ససేమిరా ఆ ప్రశ్న అడిగేదే కాదేమో!

"రమాదేవిగారూ! మనసు, చోటు, వుండడం, లేకపోవడం కేవలం ఒక కట్టుకథ. చిన్నప్పట్నుంచీ ప్రేమించుకుని, నిన్నటిదాకా పెళ్ళి చేసుకుందామనుకుని ఏ పరిస్థితుల్లోనైనా ఆ పెళ్ళి జరగకపోతే వెంటనే ఆ వ్యక్తి ఆ మనసులోంచి వెళ్ళిపోతాడా? ఆ మర్నాడే మరొకడితో పెళ్ళి జరిగితే అర్జెంటుగా ఆ వ్యక్తి ఆ మనసులోకొచ్చేస్తాడా? చెప్పండి. ప్రేమించుకున్న వాళ్ళందరూ పెళ్ళి చేసుకోగలరా? పెళ్ళి చేసుకోలేనంత మాత్రాన ఆ భర్తలకి మనసివ్వలేకపోతున్నారా? ఆ భర్తలతో కాపురం చెయ్యలేకపోతున్నారా? చెప్పండి. ప్రేమించడానికి మనసిచ్చిన భగవంతుడు మర్చిపోవడానికి కూడా మనసిచ్చాడు. ప్రేమించిన వాడికి మనసివ్వమన్న భగవంతుడు పెళ్ళి చేసుకున్న వాడిక్కూడా ఆ మనసులో చోటివ్వమన్నాడు. ఏ మనిషికీ ఒకే మనసుండదు. ఆలా వుందీ అంటె అది కేవలం అబద్ధం, ఆత్మద్రోహం, ఆత్మ వంచన.... కొంతమందికి తీపి మీద మనసుంటుంది. కొంతమందికి కారం మీద మనసుంటుంది. కొందరికి తీపీ, కారం రెండిటి మీదా మనసుంటుంది. తీపి తినాలనుకునే మనసు కారం తినలేదా? ఒక్కోసారి ఇష్టం వున్నా లేకపోయినా గత్యంతరం లేక చేదు విషం తినాల్సొస్తుంది. బహుశా నా పెళ్లి కూడా అదేనేమో"

జయప్రద ఆపకుండా చెప్పిన ఆ పే..ద్ద డైలాగు విని రమాప్రభ నోట షడ్రుచులూ ఊరి, వాటి ఘాటుకి కళ్ళలో నీళ్ళూరి నోట మాట లేక నిర్ఘాంతపోతుంది. తర్వాత సీనులో కనిపించకుండా పారిపోతుంది.

అసలు జయప్రద పెళ్లయ్యేవరకూ జరిగే సిన్మా ఒకెత్తూ – అక్కణ్ణించీ ఇంకో ఎత్తూ... ఏ గూటి చిలక ఆ గూటి పలుకే పలుకుతుందో పలకదో లేదో కానీ దాసరి సిన్మా హీరోయిన్ ఆ సిన్మా పలుకే పలుకుతుందండోయ్!

ఈ లోగా పెళ్ళికొడుకు దాసరి నారాయణరావ్ సూటేసుకుని, సిగరెట్టు కాలుస్తూ ఇంటికొచ్చి, జయప్రదతో ఈ పెళ్లి తనకిష్టం లేకపోయినా తన తల్లి కోసం చేసుకున్నానని చెప్పి మళ్ళీ బయటకి వెళ్ళిపోతాడు. అప్పుడేమో శోభన్‌బాబొచ్చి అంజలీదేవి ప్యాలెస్ ముందు దీపస్తంభం కింద నించుని ఓ పాట పాడేస్తాడు...

ముసుగేసిన మబ్బులలో – మసకేసిన పరదాలలో

దాగి దాగి వున్న జాబిల్లి – ఒకసారి నువ్వు రావాలి

ఒక మాట నే చెప్పాలి – నీతో మాట చెప్పి పోవాలి

పాట చాలా బావుంటుంది. కానీ జయప్రదకి ఆ పాట వినబడి, పాడే శోభన్‌బాబు కనబడి ఏడుస్తుంది. అంజలీదేవికి మాత్రం ఏమీ వినబడదు, ఎవరూ కనబడరు, కానీ జయప్రద ఏడుస్తోందని మాత్రం అర్థమవుతుంది.

మర్నాడు అంజలీదేవి కొత్తకోడలైన జయప్రద చేత పనివాళ్ళందరికీ బట్టలు ఇప్పిస్తూ ఉంటుంది. అక్కడికి ఓ గళ్ళతువ్వాలు ముసుగేసుకుని వచ్చిన శోభన్‌బాబుని చూసి గుర్తు పట్టిన మేనేజర్ గొడవ చేయబోతుంటే రమాప్రభ అడ్డుపడి తన ఇంటికి తీసుకెళ్ళి శోభన్‌బాబు తండ్రి పోయిన విషయం తెలుసుకుని ఆ విషయం జయప్రదకు తెలిసేదాకా తన ఇంట్లోనే వుండమంటుంది. జరిగిందంతా జయప్రదకి చెప్పి ఎలా అయినా ఆమెని తన ఇంటికి తీసుకొస్తానని చెప్తుంది. అది వినగానే శోభన్‌బాబు జయప్రద తన దగ్గర కొచ్చినట్లు, తనతో వచ్చేస్తానని చెప్పినట్లు కలగని ఆ కలలోనే "ఆకాశం ఎందుకో పచ్చబడ్డది, ఆ నడుమ బొట్టేమో ఎర్రబడ్డది" అంటూ ఓ మాంచి పాట కూడా పాడేసుకుంటాడు. ఈ పాట ఖచ్చితంగా దాసరివరప్రసాదం.

రమాప్రభ తన పుట్టినరోజుకి జయప్రదని తన ఇంటికి పంపమని అంజలీదేవిని అడిగితే ఆవిడ సరేనని జయప్రదతో పాటు ఓ పెద్దాయన్ని, తన పిల్లలని కూడా పంపిస్తుంది. వాళ్ళందరూ కలిసి రమాప్రభ ఇంటికి వెళ్లబోయేంతలో దాసరి ఇంటికి వచ్చి అందర్నీ కసిరి ఇంట్లోకి వెళ్ళమంటాడు.

అన్నట్లు మర్చిపోయాను – అంతకు ముందు ఓ సీనులో దాసరి కారు రోడ్డు మీద ఆగిపోతే ఆ దార్లోనే వెళ్తున్న శోభన్‌బాబుని పిలిచి కారునెట్టమని, కారు స్టార్ట్ అయ్యాక శోభన్‌బాబుని రమాప్రభ ఇంటి దగ్గర దించి వస్తాడు దాసరి.

సరే! దాసరి తిట్టాడని జయప్రద ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోతుంది కదా! అప్పుడు రమాప్రభ జయప్రదకి ఫోన్ చేస్తుంది. (ఆ రోజుల్లో మామూలు టీచర్లకి కూడా ఫోన్ కనెక్షన్లు ఇప్పించినట్లున్నాడు దాసరి.) చేసి శోభన్‌బాబుకి ఇస్తుంది. ఇంతలో దాసరి రావడంతో జయప్రద రాంగ్ నంబరని చెప్పి ఫోన్ పెట్టేస్తుంది. రమాప్రభ మళ్ళీ చేస్తుంది. ఈసారి దాసరి ఫోన్ తీస్తాడు. రమాప్రభ ఫోన్ పెట్టేస్తుంది.

ఆ మర్నాడు జయప్రద దగ్గరికి వెళ్ళి సాయంత్రం గుడికి రమ్మని చెప్పి వెళ్తుంది రమాప్రభ. గుడికి జయప్రదతో పాటు అత్తగారు అంజలీదేవి కూడా వస్తుంది. వాళ్ళిద్దరినీ శోభన్‌బాబు, శోభన్‌బాబుని జయప్రద మాత్రం చూసుకుంటారు. ఇంతలో జయప్రద పడిపోతే అంజలీదేవి పట్టుకుని ఇంటికి తీసుకొచ్చేస్తుంది. డాక్టరొచ్చి జయప్రదకి మందులిచ్చి వెళ్తాడు.

ఆ రాత్రి శోభన్‌బాబు బోర్డన్ని కాయితం పడవలు చేసి నీళ్లలో వేస్తూ ఉంటాడు. వేస్తూ వేస్తూ అమాంతం ఓ పాట పాడడం మొదలుపెడ్తాడు, “గాలివానలో వాననీటిలో పడవ ప్రయాణం – తీరమెక్కడో గమ్యమేమిటో తెలియదు పాపం ” – అంటూ.

పాట పాడుకుంటూ, వానలో నడుచుకుంటూ, పాట సగమయ్యేటప్పటికి జయప్రద వుండే పాలెస్ దగ్గరికి వస్తాడు. అప్పుడే కార్లో ఇంటికి వస్తున్న దాసరి పాడేపాడే శోభన్‌బాబుని కార్లో ఎక్కించుకుని తన పాలెస్‌కి తీసుకొస్తాడు. అయినా శోభన్‌బాబు పాట ఆపడే! ఒక తెల్ల తువ్వాలుతో తల తుడుచుకుంటూ పాడుతూనే వుంటాడు, లోపల్నుంచి జయప్రద వచ్చి విని ఏడ్చేదాకా. ఏడుస్తున్న జయప్రదని, తమ ఇద్దర్నీ మార్చిమార్చి చూస్తున్న దాసరినీ చూసేటప్పటికి శోభన్‌బాబుకి అర్థం అవుతుంది తనెవరింటికి వచ్చాడో. అంతే ఆ తువ్వాలు అక్కడ పడేసి వెళ్ళిపోతాడు.

.....

ఇంక ఇప్పటినుంచి సినిమా చివరి రీలు వరకూ దాదాపు నలభై నిముషాలు తెర మీద దాసరి నారాయణరావు తప్ప ఇంకెవరూ వినిపించరు, కనిపించరు. చివరికి తనని తాను షూట్ చేసుకుని "చిన్నప్పుడే పెళ్ళి చేసుకున్న మీదే అసలైన స్వయంవరం" అని అంటూ జయప్రద–శోభన్‌బాబులని కలిపి కన్ను మూస్తాడు దాసరి.

అదండీ నేను చూసిన ఒక దాసరి సినిమా – స్వయంవరం.

సానుభూతికనర్హమైన స్వయంకృతం.

సహనపరీక్షలో నెగ్గి నిగ్గు తేలడం నా స్వానుభూతి.

నా స్వానుభవమేమంటే ... పంచిపెడితే పెరుగును వినోదం, పంచుకుంటే తరుగును విషాదం.

పండునైతే పంచివ్వద్దన్నారు కానీ పెద్దలు, బాధకీ, సినిమా గాథకీ ఆ పరిమితి చెప్పలేదు. పైగా పంచుకున్నవారికి తుంచుకున్నంత అని కూడా అన్నారన్నట్లు గుర్తు.

అందుకే నా ఈ సినీ–పాపం తలో రీళ్ళెడు అనుకుంటూ నా పరమైన ఈ స్వయంవర చిత్రరాజాన్ని మీతో ...ఇలా...ఇవాళ చెప్పేసుకుందారని పందేరం పెట్టేశానండి...ఆయ్!

ముక్తాయింపు:

స్వయంవరం చూసిన రోజు రాత్రి

మా ఇంట్లో నన్ను పూనిన దాసరి

వడివడిగా నా నోట వచ్చిన మాటల ఉరవడి

బెదిరి పరుగిడిన పిల్లలూ, పెనిమిటి...

ఎందుకో ఈ కింద చదువుడి...

మీరే తెలుసుకొనుడి...

"బుజ్జీ! నేనడిగినదానికి జవాబు చెప్తావా లేదా? ఇంతకీ వంట చేశావా? చెప్పు బుజ్జీ! అసలు వంట చేశావా, లేదా"

"ఆ రోజు సాంబారు చేస్తే మీకు నచ్చింది కదా?"

"అంటే... ఇవాళా సాంబారే చేశావా?"

"చేయలేదు"

"లేదా? ఇంతకీ ఇవాళ సాంబారు చేయలేదంటే ఇవాళ అప్పడాలు కూడా వేయించనట్లేనా?"

"వేయించాను"

"ఏమిటి బుజ్జీ? ఏమిటి నువ్వనేది? సాంబారు చేయకుండా అప్పడాలు వేయించావా?"

"ఏమండీ! సాంబారు, అప్పడాలు, వండడం, వేయించడం కేవలం ఒక కట్టుకథ. ఎప్పట్నుంచో పప్పు వేయించుకుని, నిన్నటిదాకా సాంబారు చేసుకుందామనుకుని ఏ పరిస్థితుల్లోనైనా ఆ సాంబారు చేయకపోతే వెంటనే ఆ పప్పు ఓ డబ్బాలో పోసేసుకోమా? ఆ మర్నాడే ఇంకో కూర ఒండుకుంటే ఆ డబ్బాలో పప్పు పారబోసేస్తామా? చెప్పండి. పప్పు వేయించిన వాళ్ళందరూ పోపు వేయించగలరా? పోపు లేనంత మాత్రాన ముద్దపప్పు చేసుకోలేకపోతున్నారా? అందులో ఆవకాయ కలుపుకుని తినలేకపోతున్నారా? చెప్పండి. పప్పు చెయ్యడానికి గరిటిచ్చిన కొట్టువాడు పోపెయ్యడానికి కూడా గరిటిచ్చాడు. పోపెయ్యడానికి గరిటిచ్చిన కొట్టువాడు అది పప్పు వేసుకోవడానిక్కూడా వాడొచ్చన్నాడు. అన్ని గిన్నెలకీ ఒకే మూత పట్టదు. అలా పడుతుందీ అనెవరైనా అన్నారంటే అది కేవలం అబద్ధం, ఆత్మద్రోహం, ఆత్మ వంచన.... కొంతమందికి తీపి

మీద మనసుంటుంది. కొంతమందికి కారం మీద మనసుంటుంది. కొందరికి తీపీ, కారం రెండిటి మీదా మనసుంటుంది. తీపి తినాలనుకునే మనసు కారం తినలేదా? ఒక్కోసారి ఇష్టం వున్నా లేకపోయినా గత్యంతరం లేక చేదు విషం తినాల్సొస్తుంది. బహుశా ఇవాళ మనం అదే తింటామేమో!"

(వచ్చేనెల మరో సరదా సినిమా కబుర్లతో)

Post your comments